

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/67/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823010113
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3823010113.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. C., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2, ods.3 písm. c) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08. februára 2024, prejednal odvolanie obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 29. mája 2023, sp. zn. 1T/21/2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 29. mája 2023, sp. zn. 1T/21/2023, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2, ods.3 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry B. B., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 9P 12/2019-21 zo dňa 20. mája 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13. júna 2019 bol zaviazaný platiť matke dcéry D. E. výživné 120 eur mesačne do konca mesiaca a hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna D. F. E., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 14Pc 18/2018-57 zo dňa 15. augusta 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 6CoP 41/2019-89 zo dňa 26. novembra 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13. decembra 2019 bol zaviazaný platiť matke syna D. E. výživné 130 eur mesačne a to do konca mesiaca, plneniu tejto povinnosti sa v C. úmyselne vyhýbal od 01. marca 2022 do 29. mája 2023 tým, že v uvedenom období nemal riadne zamestnanie, bez pracovnej zmluvy pracoval do januára 2023 u svojho brata G. B. v H., pričom nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, za uvedené obdobie zaplatil prostredníctvom exekútora výživné v sume 1.162 eur a na výživnom zostal D. E. dlhovať 2.338 eur a uvedený čin spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T 1/2021-134 zo dňa 14. januára 2021, právoplatným dňa 30. marca 2021 odsúdený za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Za to bol okresným súdom odsúdený podľa § 207 ods.3, § 38 ods.2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný podal proti nemu v zákonnej lehote odvolanie.

Následne obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V úvode dôvodov odvolania poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku. Obhajoba v dôvodoch odvolania uviedla nasledovné:

„Proti uvedenému rozsudku som sa rozhodol podať odvolanie čo do výroku o treste, keďže uložený trest odňatia slobody pokladám za neprimerane prísny. K spáchaniu trestnej činnosti som sa doznal a jej spáchanie som oľutoval, pričom som po poučení urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd síce neprijal, ale výlučne z dôvodu potreby ustáliť neplnenie vyživovacej povinnosti a výšku dlžného výživného ku dňu vynesenia rozsudku. Vyhlásením o vine som však výrazne uľahčil činnosť súdu na hlavnom pojednávaní a jeho rozhodovanie, a preto mi v súlade so zaužívanou súdnou praxou mala byť priznaná aj pohľadujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., čo by u mňa v posudzovanej veci znamenalo prevahu pohľadujúcich okolností a zníženie hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby v súlade s ust. § 38 ods.3 Tr. zák., teda o jednu tretinu. V rámci takto upraveného rozpätia trestnej sadzby (1 rok až 3 roky a 8 mesiacov) sa aj so zreteľom na skutočnosť, že ma zrejme čaká rozhodnutie o premene skôr mi podmienene uloženého trestu odňatia slobody za rovnaký trestný čin na dobu 16 mesiacov, pokladám uložený trest odňatia slobody za neprimerane prísny.

S poukazom na uvedené preto navrhujem, aby odvolací súd mojim odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/21/2023-190 zo dňa 29.5.2023 z dôvodov uvedených v § 321 ods.1 písm. d), e) Tr. por. čo do výroku o treste zrušil a sám mi podľa § 322 ods.3 Tr. por. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v nižšej výmere, než mi ho uložil prvostupňový súd a zaradil ma pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.“

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrila matka maloletej dcéry ktorá uviedla, že obžalovaný neplatil povinné výživné a ani ho naďalej neplatí, pričom považuje odvolanie obžalovaného za nedôvodné.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor do konania verejného zasadnutia na krajskom súde písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) ako nedôvodné zamietnuť. Obhajoba navrhla odvolaniu obžalovaného vyhovieť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd však neprijal. Následne okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine obžalovaný svojím odvolaním nenapadá.

Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním obžalovaného napadnuté výroky o uloženom treste obžalovanému.

Pokiaľ ide o správnosť samotných, odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z odvolania a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania namietal správnosť úvah okresného súdu týkajúcich sa priznania priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, čím namietal porušené ustanovenie Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. Z dôvodu nepriznania poľahčujúcej okolnosti ako aj premeny podmieneného trestu obhajoba namietala neprimeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Na základe preskúmania veci v rozsahu a dôvodov odvolania obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, ktoré zistenia boli podkladom pre uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému, majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom obhajoby o porušení ustanovení Tr. zák. a neprimeranej prísnosti trestu odňatia slobody, uloženého obžalovanému v prejednávanom prípade.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že okresný súd správne v súlade s ustanovením § 38 ods. 2 Tr. zák. (vyrovnaný pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností) ustálil pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností.

Pokiaľ ide o odvolacie dôvody obhajoby, že okresný súd nepriznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák., tieto sú podľa názoru odvolacieho súdu dôvodné a okresný súd pochybil, keď obžalovanému túto poľahčujúcu okolnosť nepriznal.

Na druhej strane zasa okresný súd pochybil, keď nesprávne priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. vzhľadom na špeciálnu recidívu obžalovaného a zistené pretrvávajúce sklony k nerešpektovaniu záujmov chránených Trestným zákonom. Tieto skutočnosti na strane obžalovaného vylučujú možnosť úprimného oľutovania a priznania sa k spáchanej trestnej činnosti, pričom podľa názoru odvolacieho súdu v jeho prípade už ide iba len o formálne vyhlásenie s vidinou priaznivejšieho trestu.

Z toho dôvodu sa nezmenil pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a okresný súd vychádzal zo správne ustálenej v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd pri svojom rozhodovaní neporušil ustanovenia Tr. zák. v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

Odvolací súd zistil, že okresný súd v prejednávannej trestnej veci ukladal obžalovanému trest v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. (vyrovnaný pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností) v rozmedzí od 12 mesiacov do 60 mesiacov. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov je teda trestom, uloženým v dolnej štvrtine zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Okresný súd zároveň správne vychádzal zo záveru, že predchádzajúce odsúdenia nevedli k náprave obžalovaného a stíhanej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za totožnú trestnú činnosť, preto je potrebné využiť najprísnejší prostriedok trestnej represie, ktorým je trest odňatia slobody. Pokiaľ ide o výmeru uloženého trestu v danom prípade, s poukazom na okresným súdom správne aplikované vyššie uvedené ustanovenia Trestného zákona o ukladaní trestu odňatia slobody je potrebné konštatovať, že okresný súd napriek recidíve uložil obžalovanému trest pri dolnej hranici trestnej sadzby.

Pokiaľ sa obžalovaný v dôvodoch odvolania domáhala uloženia miernejšieho trestu odňatia slobody ako mu bol uložený okresným súdom, podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne vysvetlil, že opakovaná recidíva obžalovaného v páchaní úmyselnej trestnej činnosti je v prejednávanom prípade v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. tak významnou okolnosťou, že odôvodňuje uloženie trestu v hornej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Ak teda okresný súd v danom prípade priznanie obžalovaného v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. zohľadnil tak zásadným spôsobom, že uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom

ustanovenej trestnej sadzby, ani podľa názoru odvolacieho súdu nemožno v tomto prípade dospieť k odôvodnenému záveru o uložení neprimerane prísneho trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. zák. aj napriek existencii skutočností, na ktoré obžalovaný poukazuje v dôvodoch svojho odvolania. Preto podľa názoru odvolacieho súdu uloženie trestu obžalovanému napadnutým rozsudkom okresného súdu nevykazuje znaky neprimeranej prísnosti trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.